

Sedaj si lahko na prstih prištejemo, kdo je podpisal druge izjave iz ljutomerske okolice. To je bila toraj volja spodnještajerskega ljudstva, katero niti ni pojma imelo o teh izjavah.

Klaverno nasprotno zborovanje, klavernih politikov! Tako se dela ljudska volja brez vedenja ljudstva v farško dohtarskih političnih kovačnicah, ki se imenujejo navadno narodni domi!

Vojska med Rusi in Japonci.

Port Artur v rokah Japoncev!

„Do dna srca je zadet naš narodni ponos, Port Artur je padel!“ Tako piše ruski časopis „Rusij“ z dne 3. t. m. — in res Port Artur je v rokah Japoncev! Zadnja poročila generala Stössla so razkrile resnico, katero je prikrivalo vso rusko, slovansko in nektero slovensko časopisje glede Port Arturja. Vsi ti listi so poročali, da še se trdnjava ne bode tako hitro udala, da še bode vstrajala mesece in mesece, gotovo pa tako dolgo, da njej pride baltiško brodovje na pomoč. Toda to brodovje se klati po nekod boreč se z barkami ribičev, sploh s vsako ladjo, ki jej pride nasproti, v vsaki ladji siuteč ljute Japonce. Med tem časom pa se mora udati trdnjava, „biser“ ruskega cesarstva na Daljnem Vstoku, Port Artur. Sedaj še le zve svet strašanske vesti o grozni bedi, ki je vladala v trdnjavi in ki je bila vzrok, da se je moral Port Artur udati. Dne 29. p. m. je junak Stössel telegrafiral na ruskega carja, da mu ni mogoče več trdnjave držati. Ko so namreč dobili Japonci, kakor smo poročali v roke takozvani grič dvestotreh metrov, bila je usoda Port Arturja odločena. Kmalu potem so se namreč polastili Japonci ene važne utrdbe za drugo. Dne 2. t. m. je prišla vest, da je boj pred Port Arturjem nehal, in da se Stössel hoče udati. Ravno ta dan o poldan je se sebrala komisija obstoječa iz zastopnikov Rusov in Japoncev, da se pogaja glede pogodb udaje Stössla.

Kar se tiče braniteljev Port Arturja so ti zares storili popolnoma svojo dolžnost. Junak Stössel se je branil skoraj do zadnjega moža, do zadnje patrone.

Odkar so se uničile ruske vojne ladje v pristanišču Port Arturja, ni bilo mogoče, da bi bila dobila trdnjava le količkaj živeža ali streljiva. Od zunaj so deževale na trdnjavo japonske kroglice, troseč okoli sebe smrt, v trdnjavi sami pa sta zahtevala glad in bolezen svoje žrtve. Še le sedaj se je udal junak Stössel.

Dne 3. t. m. so se sprejeli od obeh strani pogoji udaje. Vsa ta se bodo vsi ruski vojaki, ki so v Port Arturju kot jetniki odpeljali na Japonsko. Oficirji se morajo zavezati s častno besedo, da se ne bodo več vdeležili te vojske in se smejo vrniti na dom, tako se poroča namreč od ene strani. Od druge strani se poroča, da se bodo vsi vojaki z oficirji vred odpeljali kot jetniki na Japonsko, samo poveljniku Stösslu se bodo dovolilo, da se vrne takoj

na dom. Seveda se mora tudi ta zavezati s častno besedo, da se ne bode več udeležil te vojske.

Port Artur je bil najprej v kitajskih rokah. Med letom 1894 in 1895 je imela japonska dežela vojsko z Kitajci. Japonci bi bili morali dobiti po tej vojski Port Artur, a evropske države so temu nasprotovale. Ko se je sklenil mir (v aprilu 1895) med Japonci in Kitajci, odločilo se je, da pride Port Artur pod rusko vladu. Ti so seveda trdnjavo kaj radi sprejeli.

To pa je jezilo Japonce, ker so se jim prepredili njih načrti, da bi dobili Port Artur v roke. Radi tega in ker so si hoteli na vsak način Rusi zagotoviti prevlado v shodnji Aziji, se je pričela tudi ta vojska.

V Mandžuriji ni bilo zadnji čas nikakih večjih spopadov.

Spodnještajerske novice.

Haložani, katerim so napravili plazovi in meli v zadnjem času v vinogradih in po lazeh škodo in kateri si želijo to popraviti ter si zagotoviti deželno in državno pomoč, naj se zglasijo v uredništvu „Štajerca“ v Ptaju. Tukaj se jim bode povedalo kam morajo poslati prošnje in kako se imajo prošnje glasiti. Sploh se bode od nas pomagale vsakemu teh, koliko nam bode mogoče.

Naprednjaške zmage.

Okrajni zastop v Rogatcu. Pri volitvah v okrajni zastop rogački zmagali so sijajno naprednjaki. Čeprav se je farška druhal na vse kriplje prizadevala, je vendar klaverno pogorela. Dobro tako, le naprej!

Laški trg. Pri zadnjih občinskih volitvah zmagala je v Laškem trgu „Štajerčeva“ stranka. Živeli napredni volilci!

Litmerk pri Ormožu. Za občinskega predstojnika je bil izvoljen pred kratkim neustrašen in vrl naprednjak g. Jurij Novak. Vsa čast volilcem, ker so si izbrali takega moža za predstojnika. Bog daj, da bi jih še drugi kraji v ormožkem okraju posnemali! Živel napredek — klerikalstvu pa pogin!

* * *

Mlin ga je ubil. Iz Ljutomera se nam piše: Dne 17. p. m. je popival uslužbenec Antona Hrašovca v Prezetincih Vincenc Vičar v tamošnji krčmi J. Korosaka. Okoli 10 ure zvečer je zapustil krčmo in je hotel iti v mlin ob Ščavnici spat. Dne 18. v jutro našel ga je njegov brat Martin Vičar mrtvega med mliniskim kolesom in med žlebo, po katerem teče voda. Kakor se je pozvedelo, je ponesrečenec hotel v pijanščini s drogom odpreti pripravo za zapiranje vode, drog se je prelomil in nesrečnež je padel za kolo in našel tako svojo smrt.

Zopet uboj. V torek dne 27. p. m. popivalo je v Frangešovi krčmi v Rogozi (Rogeis) pri Mariboru več fantov. Med tem so se začeli prepirati in prepir se je nadaljeval še zunaj krčme. Ta prepir se je spremenil kmalu v pretep. Pri tem je udaril kočarski sin Janez Friedl kočarskega sina Šuca iz Skok pri